

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 vtrum alicuius testimonium repellatur absque eius culpa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

Q V A E S T . L X X .

A R T I C . III . E T III .

Habem. 1. paulo post principi, incipit hac homil. Oportuerat non quidem, tomo 1.

citari, unde facile a memoria elabuntur. Quinimum aliqua discordia in talibus facit testimonium credibilius, ut Chrysostomus dicit super Matt. quia si in omnibus concordaret, etiam in minimis uiderentur ex condicione cundem sermonem proferre: quod tamen prudentiae iudicis relinquitur discernendū.

A D T E R T I U M dicendum, quod illud locum hēt specialiter in episcopis, presbyteris, diaconis, & clericis ecclesie Romanae, proprius eius dignitate: & hoc triplici ratione. Primo quidem, quia in ea tales insitui debent, quorum sanctitati plus creditur quam multis testibus. Secundo, quia homines, qui habent de aliis iudicare, sāpe propter iustitiam multos aduersarios habent: unde non est passim credendum testimoniis contra eos, nisi magna multitudo conueniat. Tertio, quia ex condemnatione aliquius eorum derogaretur in opinione hominum dignitatem illius Ecclesiae, & auctoritatis, quod est periculus eius, quā in ea tollere aliquem peccatorem: nisi sit ualde publicus, & manifestus, de quo graue scandalum oriretur.

¶ Super quæst. septuagesima articulum tertium.

A R T I C U L U S III .

Vtrum alicuius testimonium sit absque eius culpa repellendum.

A D T E R T I U M sic procedit. Videatur, quod alicuius testimonium non sit repellendum: nisi propter culpam. Quibusdam non in pœnam infligitur, quod ad testimonium non admittantur, sicut pater in his, qui infamia notatur: sed pœna non est inferenda nisi proculpa. ergo uidetur quod nullius testimonium debeat repelli, nisi propter culpam.

¶ In responseione ad tertium, habes quod supra dictum est de declinando in bonâ uel malam opinionem proximi quod ad actum iudicium, uel quod ad actum caerule. Pater non iudicatur malus, sed canetur ab illo, ne sit malus mente propter pau pertatem &c.

Artic. 1. huic quæst.

Greg. in registro lib. 1. ca. 54. a medio. Et habeatur secunda quæst. 4. Qui a seruis suis accusatus est Episcopus, sciendum est, quod minime audiiri debuerunt.

RESPON. Dicendum, quod testimonium sicut dictum est, non habet infallibilem certitudinem: sed probabilē: & ideo quicquid est, quod probabilitatē afferat in contrarium, reddit testimonium inefficax. Redditur autē probable, quod alius in ueritate testificanda non sit firmus, quandoque quidē propter culpam, sicut infideles, & infames: item illi qui publico crimen rei sunt, qui nec accusare possunt: quādoque autē absque culpa, & hoc ē uel ex defecitu rōnis, sicut patet in pueris, amētibus, & mulieribus. uel ex affectu, sicut pater de inimicis, & personis coniunctis, & do meficiis: uel etiam ex exteriori conditione, sicut sūt pauperes, ferui, & illi, quibus imperari potest, de quibus probable est, quod de facili possint iudicad testimonium ferendum contra ueritatem. Et sic patet,

quod testimonium aliquius repellit pœnam, & absque culpa.

A D S E C U N D U M ergo dicendum, quod in testimonio, magis pertinet ad causam monii uitandi, quam ad pœnam.

A D T E R T I U M Dicendum, quod non necessitate salutis, supposita testis idoneitate iuris. Vnde nihil prohibet, aliquo modo non uergat in periculum alterius, est adhibenda catela, ut non de fidei credatur, secundum illud 1. Ioan. 4. Nolumus omni spiritu.

A D T E R T I U M Dicendum, quod non necessitate salutis, supposita testis idoneitate iuris. Vnde nihil prohibet, aliquo modo non uergat in periculum alterius, est adhibenda catela, ut non de fidei credatur, secundum illud 1. Ioan. 4. Nolumus omni spiritu.

A R T I C U L U S IV .

Vtrum falsum testimonium semper sit peccatum mortale.

A D Q U A T U M sic procedit. Vnde, quod falsum testimonium non semper sit peccatum mortale. Contingit, n. aliquem falsum testimonium ferre ex ignorantia facti: sed talis ignorans excusat a peccato mortaliero testimonium falsum non semper est peccatum mortale.

¶ 1. Præt. Mendacium, quod alii prodest, & nulli nocet, est officium, quod non est peccatum mortale: sed quandoque in falso testimonio est tale mendacium: puta, cum aliquis falsum penitenter faciat: sed talis ignorans excusat a peccato mortaliero testimonium falsum non semper est peccatum mortale.

¶ 2. Præt. De quolibet presumendum est bonum, nisi appareat contrarium: sed ad bonitatem hominis pertinet, quod uerū testimonium dicat: cum ergo non possit confitare de contrario, nisi propter aliquam culpam, uideatur quod nullius testimonium debeat repelli, nisi proculpa.

¶ 3. Præt. Ad ea, quae sunt de necessitate salutis, nullus redidit non idoneus, nisi propter peccatum: sed testificari ueritatem est de necessitate salutis, ut supra dictum est. ergo nullus debet excludi a testificando, nisi propter culpam.

S E D C O N T R A est, quod Gregorius dicit, & habetur secunda quæst. 4. Qui a seruis suis accusatus est Episcopus, sciendum est, quod minime audiiri debuerunt.

RE S P O N D E O. Dicendum, quod falsum testimonium hēt triplice deformitatē. Vno modo ex plurimo, qd testes non admittantur, si iurati: & ex hoc sepe est pēnit mortale. Alio modo, ex uiolatione iustitiae, & hoc mō ē pēnit mortale in suo genere, sicut & qd liberi iniustitia. Etiō in peccato decalogi sub has forma interdī falsum testimonium, cū dī Exo. 20. Non loqueris contra proximum: tuum falsum testimonium. Nonna contra aliquem facit, qui eum ab iniuria facienda impedit, sed sibi qui eiūsā iustitiā tollit. Tertio, ex ipsa falsitate, secundum quod omne